

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 239

16 septembrie — 22 septembrie 2007

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Grafică realizată de Elena Gheorghiu

**Sâmbătă,
22 septembrie este
pomenit
Sfântul Ierarh
Mucenic
Teodosie de
la
Mănăstirea
Brazi**

Informații despre
minunata aflare a
moaștelor Sf. Teodosie
puteți citi în
pagina a treia

**Evangelia duminicii
Luarea Crucii și urmarea lui Hristos
(Marcu VIII, 34-38; IX, 1)**

34. Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine vrea să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să- Mi urmeze Mie.

35. Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.

36. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul ?

37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său ?

38. Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.

1. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.

IPS Mitropolit Daniel al Moldovei și Bucovinei este cel de-al VI-lea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

În cadrul ședinței Colegiului Electoral Bisericesc, de miercuri, 12 septembrie, **IPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei și Locțiitor de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române**, a fost desemnat **noul și cel de-al VI-lea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române**. IPS Sa a fost ales, conform Statutului de organizare al B.O.R., prin vot democratic, obținând majoritatea de voturi, după două tururi de scrutin. IPS Parinte Mitropolit Daniel a obținut 95 de voturi, iar al doilea candidat - IPS Mitropolit Bartolomeu Anania - 66 de voturi. Înaintea ședinței Sfântului Sinod de validare a alegerii noului Patriarh, IPS Parinte Mitropolit Daniel a declarat: *"Mulțumim și dorim doar să exprimăm recunoștința Sf. Sinod și membrilor Colegiului Electoral Bisericesc pentru încrederea pe care ne-au acordat-o și, în același timp, să exprimăm dorința de a sluji Biserica Ortodoxă Română așa cum a slujit-o vrednicul de pomenire PF Patriarh Teoctist, care ne-a lăsat o moștenire luminoasă și bogată pe care noi trebuie să o păstrăm, să o prețuim și să o cultivăm. În același timp dorim să exprimăm rugămintea ca toți cei care iubesc Biserica și țara noastră să ne ajute, pentru ca Patriarhul nu lucrează singur, ci împreună cu Sinodul, cu toți clericii din Patriarhia Română, cu monahii și monahiile, cu credincioșii, cu toate instituțiile noastre misionare, culturale, sociale și cu societatea românească, în general. Avem nevoie de sfatul dvs., de încurajarea dvs., avem nevoie de cooperarea dvs., a tuturor, și considerăm că Dumnezeu ne va binecuvânta atunci când noi ne apropiem de El, ascultând cuvântul Evangheliei, împărțindu-ne de Sf. Taine și săvârșind fapte bune. Să ne ajute Bunul Dumnezeu să simțim bucuria roadelor care vine celor care se dăruiesc Bisericii și poporului român."*

Întronizarea Patriarhului ales al Bisericii Ortodoxe Române va avea loc pe 30 septembrie.

Sursa: www.mmb.ro

Din cuprins:

◆ Supraalimentarea	2
◆ Despre vechimea sărbătorilor creștine	3
◆ Despre minunata aflare a moaștelor Sfântului Ierarh Teodosie de la Mănăstirea Brazi	3-4
◆ Cele mai importante știri din parohie	4

La sfârșitul Sfintei Liturghii de astăzi, 16 septembrie, vom rosti rugăciuni speciale pentru elevii prezenți care încep cursurile școlare. La biserica noastră a devenit deja o tradiție, ca elevii, profesorii, părinții să se roage și să mulțumească lui Dumnezeu pentru fiecare început și sfârșit de an școlar.

Cu prilejul începerii noului an școlar, urăm succes la învățătură și studiu cu folos tuturor elevilor din parohia noastră,

⇒ **CD/DVD-uri**

EXCURSIE pe RARĂU și PELERINAJ la MĂNĂSTIRI de pe VALEA BISTRIȚEI - 2007

POT FI ACHIZIȚIONATE DE LA PANGARUL BISERICII

⇒ **POZE** - pentru comenzi consultați flipchart-ul expus în pridvorul bisericii
Pentru relații și informații, puteți contacta Secretarul de redacție, tel. 0741 706 602

Patima - războiul nevăzut din ființa noastră (XIII)
Supraalimentarea

Trăim într-o țară în care numărul persoanelor care au probleme cu greutatea corporală normală, este în creștere. Obezitatea, boală, care în România era rar întâlnită și adesea doar la persoane în vârstă, apare acum ca fenomen de masă, și din ce în ce mai des este întâlnită între adolescenți și chiar copii de vârstă școlară. În ultimii ani, obezitatea a devenit o prioritate pentru medici de familie, nutriționiști, chiar și pentru psihologi, constatându-se că există o strânsă legătură între obezitate și lipsa de afectivitate. Faptul că o mare parte a adolescenților și a tinerilor în general, au probleme cu greutatea corporală normală, mă face să mă gândesc la cauzele care produc obezitatea: una din cauzele acestei boli care afectează aspectul exterior al persoanei este suferința morală! Adică lipsa sau ignorarea unor criterii morale, care are ca efect și o anumită suferință sau mai degrabă complexe psihologice generate de aspectul dezagreabil și mobilitatea greoaie. Ca remarcă personală, cei care mănâncă foarte mult, care sunt dependenți de mâncare au un moral scăzut. Momentele de exces alimentar însoțesc de regulă eșecuri, stări de nemulțumire, frustrare, etc. De fapt în astfel de momente unii dintre noi aleg să se supraalimenteze, pe perioada "crizei", însă sunt și alții care "aleg pe Dumnezeu" pentru momente de criză. Cei din urmă, alegând să se alimenteze în mod adecvat, doar necesarul pentru trup, își crează o disciplină interioară care îi ajută să gestioneze mai bine dificultățile, acționând asupra cauzei ce a creat nemulțumirea, frustrarea, eșecul, etc. Aceia care, conștient sau nu, recurg în momentele de dificultate sau stress la supraalimentare, nu doar ca nu au rezolvat cauza, dar și-au mai creat o problemă în plus: în timp dobândesc boli ce pot deveni cronice și consecutive unui consum nervos excesiv.

Consider că supraalimentarea poate fi încadrată în categoria patimilor, ea împiedicând individul să judece corect, să evalueze. Motivul pentru care consider că supraalimentarea poate fi încadrată în categoria patimilor este faptul că aceasta poate determina o persoană să acorde mai multă atenție trupului decât sufletului, iar sufletul se hrănește cu pocăință, cu post, cu smerenie. Supraalimentarea are ca efect fizic obezitatea, iar ca suferință morală ea poate da naștere la: egoism, avarie, nepăsare, gândire deșartă, etc. Prin urmare a deveni sclav alimentației este periculos atât pentru sănătatea fizică și cât și pentru cea mentală. Cred astfel că un program alimentar sau mai degrabă postul în conformitate cu datele tradiției creștine este necesar.

Un bun simț și puțină rațiune în alimentația zilnică ne va ajuta să observăm personal, cât este de util postul și poate nu îl vom mai percepe exclusiv ca pe o restricție alimentară. Credința noastră ortodoxă recurge la mai multe tipuri de post, în funcție de necesitățile umane, care trebuie abordate gradat, pornind de la cea mai ușoară formă și apoi, în funcție de posibilități și de necesități, se ajunge la cea mai dificilă.

Astfel se poate alege: alimentație fără carne; alimentație fără carne, lactate și ouă; alimentație fără carne, lactate, ouă și untdelemn; alimentație doar cu pâine și apă, etc.

Aceste forme de post, chiar dacă unele par extrem de dure pentru omul contemporan, au fost ținute, totuși, secole de-a rândul de către marea majoritate a românilor creștin-ortodocși.

Mânia, ura, lăcomia, poftele și dorințele inferioare, atașamentul, gelozia, invidia, frica, slăbiciunea sunt înlocuite gradat de trăiri cum sunt bucuria, afectivitatea, înțelegerea, bunăvoința și detașarea. O perioadă de post ne va permite să reevaluăm importanța unei alimentații echilibrate pentru întreaga noastră viață. Organele interne, rinichii, pielea, plămâni, inima și întregul sistem circulator va beneficia din plin în urma repaosului alimentar care le conferă timpul necesar pentru a-și reface ritmurile naturale armonioase îmbunătățindu-și astfel funcționarea foarte mult. În același timp, postind sau alegând un program alimentar rațional secundat în mod constant de rugăciune și de viață liturgică, ne va permite să descoperim că timpul acordat în mod obișnuit procurării și preparării hranei devine disponibil pentru alte activități la care dorim să ne dedicăm poate de mult timp.

Elena-Oana Cucu

Cuvânt de folos duhovnicesc

Să nu-ți pierzi curajul, indiferent cât de tare va vui marea furtunoasă a feluritelor patimi din când în când. Trebuie să meditezi că toate aceste lucruri - și chiar mai multe lucruri - sunt incapabile de a ne opri să primim harul și dragostea lui Dumnezeu. Dacă dorirea noastră pentru Hristos crește, copilul meu, toate obstacolele vor deveni neînsemnate și ușor de trecut. Dar atunci când nu avem nici dragoste și nici dorire pentru Hristosul nostru, ele devin greu de suportat și ele ne oferă zile cu lacrimi amare. Da, să-L chemăm mereu pe Iisus până ce flacăra Sa va izbucni în noi, iar atunci toate buruienile se vor prefăce în cenușă.

Să-ți amintești mereu că noi trebuie să ne luăm crucea în fiecare zi, ceea ce înseamnă necazuri, trudă, ispite și orice influență diavolească. Care sfânt a umblat vreodată pe cărările întunecoase ale acestei lumi fără necazuri sau pericole? Iar dacă noi am fost chemați să mergem pe aceeași cale, de ce ni se pare ciudat că trebuie să facem față necazurilor? Să avem candela râvnei noastre aprinsă și să așteptăm cu răbdare și trezvie venirea Domnului Iisus Hristos.

Nevoiește-te în ceea ce privește îndatoririle tale duhovnicești, căci tăria de caracter în cele duhovnicești este ca un zid puternic care nu permite răului să intre în grădină și să distrugă ceea ce grădinarul s-a ostenit să cultive și să crească. Dar dacă suntem neglijenți, răul intră și distruge totul!

*Comari duhovnicești din Sfântul Munte Athos.
 Culese din Scrisorile și omiliile Avvei Efreem*

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

**Așteptăm sugestiile și întrebările
 dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă
 pangarul parohiei,**

fie pe FORUM-UL PAROHIEI

<http://parohiatomacozma.myforum.ro/>

ACCESÂND site-ul nostru:

<http://parohiatomacozma.uv.ro>

Răspunsul autorizat nu va întârzia !

Viața liturgică - înnoirea sufletului

II. Despre vechimea sărbătorilor creștine

În înțeles creștin-ortodox, numim *sărbători* acele zile liturgice mai importante din cursul anului bisericesc, care comemorează:

→ fapte sau momente importante din istoria mântuirii (ca de ex. Nașterea Domnului, Învierea Sa etc.);

→ persoane sfinte care au jucat un rol semnificativ în istoria mântuirii (Mântuitorul, Maica Domnului, Sfinții Apostoli etc.).

Încă de la începuturile sale, religia creștină a avut propriile sărbători, care s-au format pe baza unui dublu model, evreesc și greco-roman, oferit de mediul socio-cultural în care a apărut și s-a dezvoltat creștinismul. Ele au apărut ca o formă necesară de manifestare a cultului public al noii religii, prin adunarea credincioșilor în jurul altarelor și al clerului.

La început, creștinii proveniți dintre iudei, care formau o majoritate în primele comunități din Ierusalim, continuau să respecte sărbătorile iudaice cu care fuseseră obișnuiți, așa cum făceau și Sfinții Apostoli (vezi, de ex. FA 2, 1; 20, 16 etc.). De aceea, cele mai vechi sărbători creștine apar ca prelungiri (într-un nou spirit) al celor mai vechi sărbători iudaice, cu care coexistă o bună bucată de vreme și pe care apoi le înlocuiesc definitiv. Acestea sunt: *duminica* (în locul sabatului iudaic), *Paștile* și *Rusaliile* (în locul celor două mari sărbători iudaice corespunzătoare – Pasha și Cincizecimea).

Aceste trei sărbători sunt singurele sărbători creștine cu caracter general din primele trei secole. Abia în cursul sec. al III-lea apare sporadic, după opinia majorității istoricilor, cel de-al treilea praznic împărătesc, adică Epifania sau Teofania – o sărbătoare ce cuprindea la un loc Nașterea și Botezul Domnului.

Însă chiar din sec. al II-lea calendarul creștin începe să se îmbogățească printr-o nouă serie de sărbători, prilejuate de persecuțiile religioase împotriva creștinilor: cele

ale *sfinților martiri și mărturisitori*, la care se adaugă *zilele de înmormântare ale episcopilor*. Având la început un caracter local, acestea sunt și cele dintâi sărbători de origine pur creștină. Una din cele mai vechi, menționate în documente, este, de exemplu, cea a Sfântului Policarp, episcopul Smirnei, inaugurată îndată după moartea lui, produsă în anul 155.

Încetarea persecuțiilor a favorizat libera dezvoltare a cultului creștin, înlesnind apariția unor noi și solemne sărbători, din sec. al IV-lea înainte. Astfel, apar în documente menționate cele mai vechi sărbători ale Maicii Domnului (Bunavestire și Adormirea), ale Sfinților Îngeri, ale sfinților mai importanți din Vechiul și Noul Testament, precum și a unor evenimente mai importante din istoria Bisericii.

Secolul următor a adus mai ales înmulțirea sărbătorilor Maicii Domnului (în Biserica de Răsărit, Nașterea și Intrarea în biserică) și ale sfinților pustinici, călugări și asceți trăitori în secolele IV-V.

Pe lângă sărbătorile Mântuitorului și ale Maicii Domnului, cele dintâi sărbători ale sfinților, care s-au generalizat în întreaga Biserică, sunt cele ale Sfântului Ioan Botezătorul, ale Sfinților Apostoli Petru și Pavel (de origine apuseană, apărută la Roma în sec. al IV-lea) și cea a Sfântului Mucenic Ștefan (de origine răsăriteană, apărută în Ierusalim în sec. al IV-lea).

Așadar, până în sec. al VI-lea, calendarul creștin este aproape definitiv format, în ceea ce privește sărbătorile mari de peste an. El s-a format la început sub influența celui iudaic, apoi prezentându-se ca o dezvoltare proprie a vieții religioase creștine. Calendarul păgân n-a exercitat decât cel mult o influență indirectă asupra celui creștin. În creștinism n-a fost adoptată nici o sărbătoare păgână, chiar dacă se constată unele coincidențe de date, întâmplătoare sau intenționate, între unele sărbători creștine cu date fixe și cele păgâne, pe care acestea le-au înlocuit.

A consemnat *Alexandru Burac*

Bibliografie: Pr. prof. dr. Ene Braniște, *Liturgica generala*, ed. a II-a, Ed. IBBOR, București, 1993

În numărul următor: **Despre praznicele împărătești**

Despre minunata aflare a moaștelor Sfântului Ierarh Teodosie de la Mănăstirea Brazi

Sfântul Ierarh Teodosie de la Brazi a fost mitropolit al Moldovei și a sfârșit ca mucenic, fiind martirizat de tătari la Schitul Brazi, în toamna anului 1694. Tătarii l-au chinuit pentru a afla de la el unde erau ascunse odoarele schitului însă bătrânul a refuzat cu hotărâre să vorbească și a fost decapitat. Sfântul Ierarh Teodosie a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2003 și este prăznuit în fiecare an la 22 septembrie. Moaștele Sfântului Ierarh Teodosie se păstrează în Mănăstirea Brazi, aflată la marginea orașului Panciu.

De-a lungul zbuciumatei istorii a Moldovei, sfintele moaște ale Mitropolitului Teodosie au fost aflate în mod minunat, pierdute și iarăși aflate în zilele noastre.

Prima aflare a moaștelor Sfântului Teodosie s-a petrecut în anul 1842, fiind de față și Sfântul Antipa de la Calapodești pe atunci frate începător. El relatează: "Înainte ca arhimandritul Dimitrie să fie stareț al mănăstirii Brazi din Moldova, el a trăit viață pustnicească aspră într-o pădure mare, unde, din întâmplare, a găsit îngropat un vas mare plin cu bani de aur. În vas a găsit și o însemnare în care se spunea că acești bani sunt ai lui Teodosie, care i-a ascuns acolo prevăzându-și sfârșitul mucenicesc de mâna tătarilor. În însemnare se mai spuneau și acestea: "Cine va găsi acești bani este îndatorat să zidească din ei o mănăstire și trei schituri și la terminarea celui de-al treilea schit va afla și moaștele mele".

continuare în pagina a patra

Primire entuziastă și emoționantă

Înalt Prea Sfințitul Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Patriarh ales al Bisericii Ortodoxe Române, s-a întors joi seara la Iași. La sosirea pe Aeroport a fost întâmpinat de oficialități locale și județene și un mare număr de clerici și credincioși. Vizibil emoționat, IPS Sa a declarat: "...purtăm toată viața în suflet nu gândul la realizări, ci cât am primit din Moldova, ca iubire, prețuire și ajutor. Rugăm pe Hristos Domnul să ne binecuvinteze ca să continuăm lucrarea și sper ca din noua slujire pe care am primit-o să pot să ajut în continuare această parte a țării, cea mai bogată din punct de vedere spiritual, chiar dacă pentru moment, din punct de vedere economic, este o zonă mai devalorizată. Cea mai mare bucurie a noastră este hramul Cuvioasei Parascheva, sărbătoarea mare și sfântă a municipiului Iași și a Catedralei mitropolitane, mai ales că avem ocazia ca și anul acesta să primim în dar moaștele Sf. Ioan Gură de Aur, pentru câteva zile, care vor veni de la Mănăstire Meteora din Grecia".

Despre minunata aflare a moaștelor Sfântului Ierarh Teodosie de la Mănăstirea Brazi

(continuare din pag. a 3-a)

Înștiințând pe mitropolitul de la Iași despre această minunată descoperire și primind de la el binecuvântare, arhimandritul Dimitrie a început cu râvnă să împlinească ultima dorință a fericitului mitropolit. A înălțat o mare biserică, iar după ce a terminat de construit cel de-al treilea schit, a rânduit ca în ograda lui să se sape pentru dânsul un mormânt. Deoarece groapa pe care el poruncise să i se sape se dărâma mereu, a pus să se sape din nou în prezența lui și săpându-se s-a găsit sicriul cu moaștele fericitului mitropolit. M-am învrednicit eu însumi să văd și să sărut aceste moaște, din care ieșea un parfum foarte mirositor".

În data de 6 mai 1842, moaștele Sfântului au fost prohodite și îngropate în paraclisul subteran. Capul Sfântului a fost păstrat în sfântul altar al acestui paraclis, se pare până la desființarea Schitului Brazi în 1959. Localnicii își amintesc că pe zidul de răsărit al paraclisului apărea noaptea o flacără albăstruie și cu toții gândeau că acolo ar fi ascunsă o comoară. După 1989, o dată cu redeschiderea schitului, neprețuita comoară s-a aflat, căci, săpându-se în paraclisul subteran, prin osârdia maicii starețe Iustina Angheluță și a părintelui Grigore Popescu, originar din Panciu, în data de 30 martie 2000 s-au aflat din nou moaștele Sfântului Ierarh Teodosie, Mitropolitul Moldovei.

A consemnat Georgiana Balan — Spataru

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

În fiecare Vineri, începând cu ora 18.00, săvârșim Slujba Sfântului Maslu

Îndemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folositoare tuturor creștinilor încercați de boală trupească sau suflătească, de necazuri sau supărări, dăruindu-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului. **Rugăciunea stăruitoare și mai ales rugăciunea colectivă, ce ne unește pe noi toți, este bineplăcută și primită înaintea lui Dumnezeu!**

Cronică parohială

LUCRĂRILE LA BISERICĂ SE AFLĂ ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat în mod intens lucrările de consolidare a bisericii executate de către echipa de constructori ai S.C. SIMCREST S.R.L. – Bacău, condusă de domnul inginer și preot Ovidiu Manolache. S-au executat săpături la fundație pentru tronsoanele care vor uni cele două abside nord și sud cu Sfântul Altar. De asemenea s-au efectuat demolări în zidăria de piatră

pentru montarea elementelor verticale (stâlpi de rezistență), s-au confecționat armături pentru fundație și elementele verticale.

Toate aceste lucrări angajează și material și financiar parohia noastră, dar suntem încredințați de sprijinul dumneavoastră, știut fiind faptul că dragostea pentru Casa Domnului arătată prin fapte concrete e pomenită din neam în neam peste

veacuri în rugăciunile pentru ctitori, binefăcători și donatori.

Intrucât parohia este angajată în cazarea și în asigurarea unei mese zilnice, orice contribuție (financiară, implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori, participare la curățenie și reamenajare în biserică etc.) din partea familiei dv. sau a dv. personal, va fi considerată un semn de real sprijin pentru parohia de care aparțineți, un suport material și moral pentru tot ceea ce facem. Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga-sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Procesiune la Crucea de pe dealul Păun

Urmând îndemnul Înalt Prea Sfințitului Daniel, patriarhul ales al Bisericii Ortodoxe Române, creștini din parohia noastră, împreună cu preotul paroh au participat în seara de joi 13 septembrie a.c. la procesiunea închinată Sfintei Cruci, organizată de cele două protopopiate ieșene, încheiată cu citirea Acatistului și un frumos cuvânt de folos duhovnicesc rostit de P.C. Pr. Conf. Ioan Vicovan, prodecanul facultății de teologie din Iași.